

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Eters van het onsmakelijke. Wij gelooven en vertellen, dat de rupsen van den Jacobsvlinder de welbekende oranje-met-zwarte „zebrarupsen” voor de vogels onsmakelijk zijn en, beschermd door hun waarschuwingskleuren, dan ook niet gegeten worden. Ethel Turner, die het goed weten kan, vertelt echter in „Scolt-Head”, het mooie boek, dat wij vroeger hier reeds besproken hebben, dat de gewone Tapuit die rupsen wel eet. Daar moeten wij toch eens op letten.

Een ander onsmakelijk dier, de larve van de Bessenbladwesp (*Pteronidea ribesii*) blijkt vlijtig gegeten te worden door het kauwtje.

JAC. P. TH.

Onder de Natuurschoonwet. Van de Directie van het Staatsboschbeheer ontvangen wij een nieuwe vervolglust van landgoederen, die geplaatst zijn onder de Natuurschoonwet. Onze ruimte staat niet toe, die hier in zijn geheel over te nemen, maar wij willen niet nalaten, om onze vreugd er over te betuigen, dat wij, naast vele andere goede namen hier ook de „beste” aantreffen van Kremboong en de Byvank. Kremboong bij Hoogeveen is wel een van de allermerkwaardigste „nieuwe” bosschen (± 80 jaar?) en de voornaamste drager van het Drentsch mysterie der echte of pseudo-relicten of sensatieverwekkende nieuwelingen: Linnaea, Goodyera, Lycopodium annotinum. Bovendien die rijke spontane ondergroei van Lijsterbes en andere struiken.

De Byvank kennen onze lezers uit de fraaie artikelen van den heer Scholten in Jaargang XXX. Het is ook een lustoord van den eersten rang, daar heelemaal aan de grens naast den Montferland.

Over de waarde van de Natuurschoonwet bestaat nogal verschil van meening, maar één zeer groote verdienste heeft zij stellig n.l. dat de aandacht van het publiek gevestigd wordt op mooie en interessante deelen van ons land en dat men volop de gelegenheid krijgt, die te bewandelen.

Het is mijn liefste wensch, dat daarvan een ruim en waardig gebruik wordt gemaakt.

JAC. P. TH.

Een Wouw. Omdat zij misschien de vermelding waard is moge ik U de volgende waarneming mededeelen. 13-4-'36 ± 12 uur zag ik tusschen Ootmarsum en Denekamp ter plaatse van het Kanaal Almelo—Noordhorn een wouw (*Milvus milvus*), die laag overvloog in $\pm$ Z.O. richting Den Dolder, 29 April '36.

L. A. VAN DER MOLEN.

Een Albino? Geregeld neem ik hier te Hillegersberg een mus waar, die weliswaar de tekening van een gewone wijfjesmus in oker- tot kanariegeel vertoont maar overigens spierwit is. Bouw, manier van doen, „zang” enz. zijn verder geheel normaal. Ze is klaarblijkelijk gepaard met een gewone mannetjesmus en heeft haar nest onder dakpannen. Verder vliegen hier in de buurt een stuk of vijf exemplaren rond met één of meer witte slag- of staartpennen. Daar deze dieren zo onmiddellijk in het oog vallen heb ik op kunnen merken, dat ze zich zelden buiten een cirkel van 100 meter vertonen (territorium?).

DIRK VAN GELDERMALSEN.

Rectificatie. In het onderschrift van fig. 7 in mijn artikel in de April-aflevering van „De Levende Natuur” is een fout geslopen. Daar staat n.l. foto Fop. I. Brouwer en dit moet zijn foto Dr. Tüxen.

Haren.

FOP. I. BROUWER.

Barmsijs in Dordrecht. Misschien interesseert het U, dat ik 14 en 15 Maart bij ons in den tuin een barsijs zag. Het diertje was alleen en nog al mak. Bij mijn nadering vloog het eindelijk weg, waarbij vooral de gestreepte rug duidelijk opviel. Verder was de tijftaf dit jaar op 19 Maart reeds aanwezig; ik hoorde hem dien dag al druk zingen. Mijn oranjetipdatum van dit jaar was 19 April.

Dordrecht, 21 April '36.

C. J. VERHEY.

Vogelobservatie in een ziekenhuis. Voor eene chronische patiënte, die in bed ligt vlak bij een raam, was 't eene verrassing op een goeden dag te zien, dat aan den anderen kant van 't venster, juist zoo, dat zij alles kon opmerken, zonder het hoofd op te tillen, een merelpaar een kleine ligusterstruik had uitgezocht om haar nest te maken. Het geheel speelde zich af op nog geen meter van haar bed. Ik raadde haar aan aantekening te houden van 't geen zij zou observeren, ook al om den langen tijd van het ziekzijn door te komen. Ziehier het resultaat:

Een klein ziekenhuis tuintje aan drie kanten door het ziekenhuis omgeven met slechts enkele struiken. Het nestbouwen begint op 11 April 1936, op ruim een meter boven den grond. Eerst wordt wat touw gevlochten, daarop komen takjes. Er wordt door beide vogels aan gewerkt. 15 April wordt uit de dakgoot vuil aangedragen voor de binnenbekleding, het nest is klaar. Op 16 April het eerste ei; 19 April het vierde; 20 April 's ochtends vroeg het vijfde ei, het wijfje zit te broeden. Dien dag kwamen de glazenwasschers, met ladders enz. Alle ramen kregen een

beurt, maar op verzoek laten zij het raam met de merels met rust. In den nacht van 21 op 22 April wist een der ziekenhuiskatten vanaf de straat over den meer dan manshoogen muur, waarboven nog ijzergaasafsluiting, heen te komen. Groot nachtelijk kabaal. Door een der verpleegsters wordt de kat uit den tuin gehaald. Den volgenden ochtend bleek de aanval afgeslagen, wel waren de takken verbogen, zoodat het nest geheel scheef lag, maar de eieren waren er alle vijf nog in blijven hangen. Het wijfje blijft trouw broeden, ook in die scheeve positie. Als zij even van het nest is wordt dit voorzichtig recht gezet, wat gelukkig geen storing gaf. De kat wordt elken nacht opgesloten.

29 April de markiezen moeten voor de ramen worden aangebracht, ook deze storing komt het merelpaar te boven.

29 April, nu zijn het de loodgieters, die met hun ladders in 't tuintje komen, daar de goot hoog boven de plaats waar de lijster broedt, geheel vernieuwd moet worden. De lijster blijft zodoende vier en nog weer eens vijf uur van het nest. De loodgieters hebben hun hielen niet gelicht, of de lijster zit weer te broeden. 30 April, ook deze dag is er door de loodgieters telkens onderbreking van het broeden. De tuinman die zou komen om het tuintje op te knappen wordt weggehouden.

1 Mei, het wijfje zit weer goed vast op de eieren, niettegenstaande weer een andere kat in het tuintje heeft weten binnen te dringen. Het broeden gaat door.

4 Mei, 's ochtends zeer vroeg verlaat het wijfje het nest. 't Mannetje komt nu op het nest, pikt de eieren en haalt successievelijk uit elk ei een dood jong, dat hij telkens hoog wegvliegend wegbrengt. Dat gebeurde met tusschenpoozen van 10 à 15 minuten. Daarna kwam hij nog eens op het nest, pikte alle achtergebleven eierschalen fijn en at ze op, om daarna voor goed te verwijderen. Het nestje ziet er nu slordig uit.

Het mannetje bracht het wijfje tijdens het broeden nooit voer, zat nooit op de eieren, kwam veel onder het nest zingen of wel vlak er bij.

Dat het negatief resultaat van het volhardend merelpaar groot verdriet gaf aan patiënte en verplegend personeel laat zich begrijpen. Ik heb hen getroost met het vermoeden uit te spreken, dat het paar nog wel een tweede broedpoging zal wagen, we hopen dan op een rustiger plaats.

4 Mei 1936, Amsterdam.

D. Mc. G.

Vroege Wielewaal. Hierbij deel ik U mede, dat ik op 15 April een wielewaal heb waargenomen aan het Overijsels kanaal bij de zgn. Zandbelterbrug. Daar dit toch ongeveer een maand vroeger is dan gewoonlijk, leek het me wel de moeite waard U dit even te melden om het eventueel in „De Levende Natuur” te vermelden.

Ik meld het U nu pas, omdat ik eerst nog twijfelde of het een wielewaal was. Maar nu heb ik hem gisterenmiddag weer waargenomen.

Deventer, 1 Mei '36.

J. v. D. WALLE.

De gure April. De verwachting, dat de zoo warme en prettig vochtige laatste Maartweek ons meldenswaardige lentebespoediging zou bezorgen is ten deele te niet gedaan door de remmende werking van de koude April. Toch kon ik een enkel geval boeken. De Pinksterbloemen profiteerden nog net van die warme Maart en de Look zonder Look nog niet, zoodat die eerste in 't begin van April stond te bloeien terwijl de andere eerst in bloei kwam tegen het einde van de maand. Anders bloeien ze vrijwel tegelijk. Zoo ontstond er ook groot tijdsverschil tusschen lelietjes van dalen in een beschutte hoek en andere op een killer plekje; de eerste vertoonden al bloemtrossen en uitgespreid blad, terwijl de andere pas uit de pieken kwamen op 20 April. Op 1 Mei was overal de toestand tamelijk gemiddeld.

JAC. P. TH.

GEVRAAGD:

J. Jeswiet, Die Entwicklungsgeschichte d. Flora d. holländischen Dünen.

Adres: A. GORTER, Linnaeusparkweg 100, Amsterdam (O.).

AANGEBODEN:

De Levende Natuur, jrg. 3, 4 en 7 (geb.) à f 1.75; De Wandelaar, jrg. 1934 (in afl.) f 2.—; Buiten, jrg. 1911 (geb.) f 1.—; Hertwig, Handbuch d. vergleichenden u. experimentellen Entwicklungslehre d. Wirbeltiere, 6 dln. f 7.50; Reynolds, The vertebrate skeleton f 0.75; Huxley-Spengel, Anatomie d. Wirbellosen Thiere f 0.50; R. Demoll, Die Sinnesorgane d. Arthropoden f 0.75; Oudemans-de Vries, Leerboek d. plantenphysiologie, 2de druk f 0.75; Reimers, Die Bedeutung d. Mendelismus f 0.50; Botanische dissertaties van: N. R. Pekelharing, C. J. Weynaendts Francken, S. C. J. Jochems, J. P. van der Marel, A. Brinkman, J. C. van Marle, Christ. J. Buisman, H. Wuite, G. J. Starcke à f 0.40; Verzameling van ruim 200 aardige gekleurde platen van inlandse planten f 3.—. Porto voor koper.

Adres: A. GORTER, Linnaeusparkweg 100, Amsterdam (O.).

140 plaatjes van Bloemen en hun Vrienden voor f 1.50. C. J. VERHEY, Singel 57, Dordrecht.